



ת"פ 57454/02/13 - מדינת ישראל - רשות המיסים, לשכה משפטית - מח' פלייט, מדור תביעות ת"א נגד ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ, דני לבנה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

15 יוני 2015

ת"פ 57454-02-13 מדינת ישראל נ'
ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ ואח'
בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל - רשות המיסים לשכה משפטית - מח' פלייט
מדור תביעות ת"א

המאשימה

1. ליבנה דני שירותים פיננסיים בע"מ
2. דני לבנה

נגד
הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הלברטל

הנאשם 2 בעצמו

[פרוטוקול הושט]

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשם 2 בשמו וכמייצג הנאשמת 1, אני מרשיעה את הנאשמים בעבירות הבאות:

אי הגשת דו"ח, עבירה על סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א - 1961 (להלן: "פקודת מס"ה") - 6 עבירות.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשע"ה, 15/06/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 1



לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו על יסוד הודאת הנאשם 2 כמייצג הנאשמת 1 ובשמו כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. באת כוח המאשימה הודיעה כי לענין עונש המאסר גיבשה הסכמה לפיה תסתפק בנסיבות הענין במאסר מותנה ולענין הענישה הכספית יטעו הצדדים באופן חופשי.

מדובר בחברה שעסקה ועוסקת בייעוץ פיננסי והנאשם 2 הוא מנהלה. הנאשמים הורשעו בכך שבשנים 2009-2011 לא הוגשו דוחות החברה כשבכל אחת מן השנים היו לחברה מחזורי פעילות של מאות אלפי שקלים, כמו כן לא הוגשו הדוחות האישיים של הנאשם לאותן שנים.

דומה שלא צריך לחזור ולהכביר מילים אודות חשיבות הדיווח לשם קידום שיטת גביית המס בכללותה. העבירות של אי דיווח פוגעות בנשיאה השוויונית בנטל, פוגעות בקופה הציבורית ומקשות על תכנון התקציב. במקרה שלפניי, מקובלת עלי עמדת המאשימה כי כל אחת מהעבירות מהווה אירוע עונשי עצמאי.

לענין עונש המאסר הציגה המאשימה הסכמה ובית המשפט אינו נדרש לקבוע מתחם. יצוין כי הסכמת המאשימה בנסיבות הענין מתיישבת עם מתחמי הענישה בתחתיתם.

לענין הענישה בכללותה, הסכמת המאשימה להסתפק במאסר מותנה היא הסכמה סבירה וזאת בשל צבר פעמים כדלקמן: ראשית, הנאשמים הודו, חסכו זמן שיפוטי, הביעו חרטה ולקחו אחריות.

שנית, בסופו של דבר הוסרו המחדלים נושא כתב האישום במלואם.

כידוע, הסרת המחדלים בהליך מסוג זה היא בעלת משמעות, יש בה השבת הגזלה לקופת המדינה ויש בה ביטוי של חרטה בהתנהגות. במקרה שלפני הובהר כל ידי הנאשם כי לשם הסרת המחדל שילם עשרות אלפי שקלים למרות חסרון הכיס בו הוא מצוי.

שלישית אני לוקחת בחשבון את העובדה שלנאשם עבר פלילי נקודתי שיש לו זיקה לעבירות כלכליות.

רביעית, לקחתי בחשבון את כל הנסיבות האישיות והמשפחתיות של הנאשם כמו גם את הנסיבות הכלכליות והמשבר שלפי המוצהר עברה החברה הנאשמת וההשלכות שהיו למשבר זה על הנאשמים.

לענין הענישה הכספית- בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה הכספית הוא נדרש לאזן בין העקרונות בבסיס הענישה שעניינן עיקור הכדאיות בביצוע עבירות המבוצעות משיקולים של כדאיות כספית ולהתחשב גם בטענות הקשורות ליכולת הכלכלית. אמנם לא הוצגו בפניי מסמכים אך הנאשם פירט בהרחבה את המשבר שעברה החברה

עמוד 2



ועבר הוא באופן אישי. בנסיבות אלה יש מקום להתחשבות בנאשם.

מתחם הענישה הכספי לחברה הנאשמת שהיא חברה פעילה נע מ - 3000 ועד 15,000 ₪ לכל אישום. מתחם הענישה הכספי לנאשם בקשר לדוחות האישיים נע מ - 1000 שח ועד 8000 שח ובקשר לדוחות הנאשמת נע מ - 2000 שח ועד 10,000 שח. כמו כן יש מקום להטלת התחייבות ממשית להימנע מעבירה.

לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

הנאשמת 1:

קנס כולל בסך 9000 ₪ לתשלום ב-5 תשלומים חודשיים ורציפים שהראשון בהם 1.7.15.

הנאשם 2:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג עוון.

2. קנס כולל בסך 9000 ₪, או 22 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.7.15.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 25,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות מס מסוג עוון. **לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 50 ימים.**

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשע"ה, 15/06/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת